

QUINZENAL DE FESTA I GALANIA

Número solt 15 cèntims

De venda a càrrec Capot

ENDEVINALLA

Una cosa blanca
que s'obra i no es tanca

(La solució a darrera pàgina)

LA XISTOMANIA

Per alguns anys, existia un privilegi bastant reduït, que sols certs humans posseïen i practicaven, i que de tant en tant podiem escoltar com a una dita excepcional.

Aquest privilegi era el xisto.

Més ara, el temps i el xisto han fet un gros canvi i aquest ha passat de privilegi a domini general. Així com avans, sols era practicat pels quans que sabien fer-lo i dir-lo posseint gràcia de naixement, ara tothom s'ha posat a conrear-lo, sinó amb encert amb profusió.

No soltres fem xistos, els amics fan xistos, el vent de dalt el fill de la senyora Tereseta, els lampistes, els enterramorts, tothom fa lo que pot per a dir el seu.

I naturalment, si bé augmenta la quantitat, acusem gran disminució de qualitat.

O sigui, vegeu unes quantes mostres de xistos, fets a Figueres per figuerencs, i que hem recollit amb gran cuidado per a trametrel's sense cap tarca als nostres llegidors que no pateixin del cor ni d'atacs de feridura.

Aguitar

D'un municipal.

Quina diferència hi há entre la Rambla de Figueres i una noia que estimi molt a un jove?

En que la noia esta encatrinada i la Rambla enquitranada (e/ir).

I la Rambla quan l'enquitranen amb una patilla d'aquelles de menta negra?

En que l'encatrinada es de menta blanca i l'enquitranada es de menta negra.

Quina és el millor?

D'un militar (al tanto).

En que se parece el Banco de Larrasa a una muela mala?

En que está careaga.

El d'un mistic.

Quines són les tres persones més celestials de Figueres?

L'Angel, L'Anima i en Serafi.

El d'un caçador.

En que s'assemblen els tords amb en M.r.c. i en R.s?

En que estan per les oliveres.

D'un Agapitu.

Quina és la nata que prefereix cert viatjant? La Nata... lia.

D'un cafeter.

En que s'assembla la Rambla a la Muga?

En que hi ha barbs. El barb Parisien, el barb Royal, el barb Emporium, etc. etc.

D'un estudiant.

Quin és el Sant, patró dels sabaters? San... taló (con perdón sea dicho).

Quina és la flor que prefereix en els corridos? La Camelia.

D'un carrabiner.

En que se parece uno que condenau con un Restaurant muy popular?

Pues, en que el primero lo es por el mero hecho, y el otro está hecho por el mero hecho (Sol Hecho benevolencia).

D'un soci del Sport.

En que s'assembla en astrónom amb en Gifre?

En que sempre està darrera.

INQUIETAM

D'un filarmonista
En que s'assembla un... er amb la... cola
Bar?
En que poca s...
D'un sagr... lingü...
En que s'assembla el... coma... ant
En que esta per la Gloria.
En que se parece mossen Murtra con Viñas
dentista?
En que el uno es cura de la Parroquia de los
Dolores y el otro cura los dolores de la parroquia.
D'un vegetarià
En que s'assembla l'Abdon Ventura amb un
ventilador?
En que ven tila.
D'un dels del carrer de Lasauca
Quin és el colmo d'un de la U. F. N. R.?
Enganxar un sello en una carta.
Perquè perquè llepa el c... al rei.
D'un viatjant
Quin és l'arbre més confiter?
El Pi... joan.
I l'especific més fotògraf?
El Camp... Unal.
I el millor que té més bacallà?
El Mar... imon.
D'un escriptor
Quin és el jove que fa fer més matrimonis de
Figueres?
En Carles, perquè tots els nuvis que van a l'
Iglesia hi van per Casal's.
D'un tenor
Quina és l'opereta més cantada per l'Agulló
ócellista?
«Molinos de Viento». Aquell tros que diu:
Que tienes en la miraaaada...?
D'un desaprensiu
Quin és el estanquera mas viva de Figueres?
(agafint-se fort).
La Ca... lista! (Perdó que no hi tornarem més)

En que s'assembla un... er amb la... cola
Sa... l'au... car...
E... tu... tu...
Quin és el matrimoni qu'obsequia... a l...
seves criatures?
Aquell de la plaça de Salmerón, perquè tenen
Forasters.
D'un sereno
Quin és el jove que s'aixeca més dematí?
L'Alba.
D'un tranquil
En que s'assemblen un joc de cartes molt co-
negut, amb un que s'en va de corcoll, un malalt
que s'empitjora, i un botiguer del carrer de Pe-
relada?
En que el primer cau, el segon recau, i el terç
cer Sanvicens.
(I nosaltres tan frescos).
D'un menor d'edat
En que s'assemblen un que treu la rifa amb
les nenes que van a les monges?
En que tenen sor.
Quin és el colmo d'un cego trist?
Anar a fer el vermut a Vista Alegre.....
D'un inspector del timbre
En que se parecen las cupletistas del Sine
Cardín con una casa donde hay un difunto?
En que todo son lloros.
(Per exemple Pilar Gaiset)
I aixís podriem anar seguint fins a l'alta del ju-
dici final a la tarda. Però per avui hem de parar
hi punt doncs l'espai ens mancarià per ho de
més.
Esperem al pròxim número per a continuar
tant saborosa estadística de la xistomania figue-
renca.
Si algú pot ajudar-nos-hi que eny... ..

EL CAS DEL NOSTRE ORFEÓ

A CERBÈRE.
Per a millor informació agapitesca, marxá junt amb l'
Orfeó el nostre enviat especial Pau Rusca.
Mes, ail quan pensavem donar una ressenya extensa
del viatge, concerts i demés actes que debien verificar-se a
Toulouse, rebem aquest telégrama del nostre enviat.
Cerbère 16.45. -- Som a Cerbère i no ens deixen passar.
Els francesos, aquells «citoyens» amb ermilla de fantasia i
bigoti «manillar Tour de France», ens priven la frontera i
segons diuen per ordres de Madrid.
Estic indignat.
Els «gendarmés» i els «agents de frontiere» no es deixen
entèrnir de cap manera ni per les mirades suplicants de
les nostres donzelles.
I l'Orfeó està in mòbil, i agitat a la vegada.
Sento una mare que diu:
— No mes faltava això. Jo que estrenava el «cubre-polvora»
Pues; en que el primero lo es por el teatro.
La consternació es general.
Arribarem demà.
A FIGUERES.
Al saber que la nova Orfeó de Figueres de bona figura, en in-
dignaren, mentres altres figuerencs, en que sempre...
Una nutrida colla de joves ardids, i entre ells la redacció

en pés de L'AGAPITU, s'organitzaren en manifestació i
es dirigiren amb crits i protestes cap a una plaça molt
cèntrica, que durant la guerra s'havia distingit per la seva
francofilia «enragé» i ostentava la representació del Con-
sulat francès a Port-Bou.
Alguns vidres foren fets a miques, però la rapida inter-
venció de la vara protectora, si que autoritaria, dels nostres
ardids municipals, disolgué la jove multitud amb la mate-
ixa naturalitat que disoldria un carquinyoli dins un vas de
vi ranci a a can idem.
Mentrestant, en les penyes dels grans, es feren pas-
sats comentaris.
El dissapte amb el primer tren arribarem els nostres
cantaires després d'una nit d'insomni.
A l'estació els esperava en representació de tota la Ciutat
el senyor pare G. r. m. n.
Comentaris nostres? Un, un sol.
No desanimar se geña...
Orfeus amansá les feres lleons i xacals mes no va do-
nar mai cap burro, i aquesta es la raho per la qual «Ger-
manor Empordanesa» no va poguer obtenir niure pas.

Cantem la calor i l'istiu aclaparant, i en ell la magnífica revelació.

Cantem els escots precisos i els descobridors del tirant mitg caigut.

Cantem les «pecas» en el preludi harmoniós d'una esquena incògnita, i la vacuna en lo alt del braç nu sota la mànega curtíssima.

Cantem els vestits flotants, i les robes vaporoses...

Les mitjes transparents...

Oh! la cançó pagana als presents del temps actual, en el sol d'infern o en la frescor dels vespres.

Escots i braços...

¡Quantes vegades hem pensat que si a la Venus de Milo volguessin completar-la amb uns braços dignes del seu conjunt, a Figueres podria escollir-s'hi abastament i a discreció.

¡Quantes vegades contemplant els escots, hem sentit tota la frisança d'un amor novell...

Istiu, magnificència, força, revelació, tot es sinònim.

Pero Deu meu! i quina manera d'acaparar els bancs de la Rambla aquestes parelles amorosides!

Nosaltres recordem que en els temps, ai! llunyans, de les nostres joventuts, els festejans voltaven pels carrers fins a les vuit i sols a darrera hora es deixaven caure pel passeig.

Ara no. ¡Com cambien els temps!

I lo bo es que quan un hom vul sentar-se no pot trobar ni un lloc. No perquè no n'hi hagi, sino perquè un banc, amb una sola parella que tingui, es com si estés tot ocupat.

¡Qualsevol hi va a destorbar l'idil·li, i a sentir les mil melositats i dolçors que es diuen mirant-se al blanc dels ulls!

Tindriem por d'agafar cucs amb tanta dolçaina.

O sinó que ho diguin les parelles C.m.t R.d., C.p.l.l.r.s-C.st., Maria-P.ch, M.r.v.tll.s-S.ñ.r, etc. etc. i tantes altres que sota els plátans exhuberants, respiren perfum d'amor i de quitrà.

*Mai farà discursos bons
qui s'atipa de cigrons.*

MOSSEN BALDIRI REXACH.

Hem rebut la carta següent:

Som moltes les que ens interessa en Miquel, aquell noi del carrer Nou, el legant, de caminar temorós que cada dia entre dues i tres passa pel carrer d'en Prat de la Riba, segons sembla per anar a aprendre el francès. Aixís ens agrada, que estudiï; més, també desitjariem contar-lo entre nosaltres en les ballades de carrers. Hem sabut que, per la seva part el noi ja hi vindria, però sembla que els seus protectors, quan ell desitja venir amb nosaltres, li claven unes estrides d'arriendes que el deixen «garrativat». Sembla es

no vullia recordar-se de quan ella
i veniu a la noia
totes preses d'il·lusió...

Us esperarem, eh?

Aneu'hi Miquel.—Nota de la R.

Monserat F.r.c.d., Monserat la bella, encan-
tament i admiració nostra,

Deixeu-vos dir que teniu un
nosaltres s'ens figura blau cel,
d'espiga madura, d'espiga ondulant
enternidora...

Junt amb la Gloria, feu la parella
un poema imaginari amb caires
regust d'elegia. Ambdues rosses
ques, us contemlem ben sovint
tat i l'encís que reflexeu. Sou germanes en l'es-
tètica.

I si algun dia, quan passejem
hem pogut veure encare la vostra
tornar-nos'en a casa tenim la
de què finim la jornada d'una

*Una cosa es l'Arquitectura
I l'altra l'Agricultura*

Fa alguns dies que la Pilar
sardana al Cassino, relliscà i at
fustes molles.

Nosaltres, que en aquell moment
vem contemplant, tinguerem un
Lluís Tafaner sobretot, s'emocionà tant, que
guerem de retornar-lo amb una
tikon.

Però el nostre espant s'esvaí
veure que la xamosa moreneta
tejar com si rés.

Hi ha una noia rossa, d'un dels
menats de Figueres, que té, al
una lleugera semblança de traços
amb la gran Mistinguet.

El seu tipet, és prim i lleuger com el de la se-
va amiga bruna que sempre va amb ella.

Però escolti, T.n., veus indiscretes «susurrans»
que hi ha un viatjant que es decanta vers vost
i que aviat pendrà bitllet-abono per a venir cada
diumenge.

Serà veritat?

En el pròximo episodio lo sabrem.

*Salud, diners i bon sol
ho desitja qualsevol
ei! si no és un mussot.*

MUSSOLINI.

Hem de felicitar calorosament (el temps s'ho
porta) a les quatre paelles i noves dansaires que

...enguany no deixen perdre cap sardana...
 festes de carrer...
 Ramon, Fina, Montserrat...
 no són d'aquelles que passen desmercer
 ballant la sardana i diuen «hace vulgar» la nos-
 tra dansa, significa i agermanadora, baix la se-
 renor de les nostres nits figuerenques.

Sincerament us adrecem la nostra felicitació,
 així mateix com al jove O.n.fr. S.nt.l. que també
 s'hi ajuda.

D'això en francès s'en diu «franchise» i en ca-
 talà simplicitat. De lo altre de «las otras» s'en diu
 «curiosidad» i presumció absurda.

Lo que no ens expliquem, es que les simpàti-
 ques germanes B.sch, que tant bé havien comen-
 çat la temporada, s'ho hagin deixat correr.

Ara veurà que la simpatia de la gent s'obté
 més que parlant-li, donant-li les mans.

Hi ha dues amigues, que totes dues festeijen,
 que es veu que encare no comprenen tota la im-
 portància de certs actes ni coneixen tota l'exten-
 sio i necessitat del nostre servei informatiu.

Nosaltres però, no volem abusar-ne de tots
 els secrets que descobrim ni volém dir-ne ni
 piu, perquè hi ha secrets que com aquet no vo-
 len fressa ni divulgació.

Solsament, perquè vegin les dues amigues
 referides, que en aquet mon no es pot fer res
 d'amagat, sobretot per nosaltres, i ademés
 perquè els hi serveixi d'escarment, els hi direm
 que estem de cadament informats sobre certes
 petites excursions que, ara amb un vehicle
 ara amb un altre, fan ells dues, soles amb llurs
 gams, a fora de Figueres i cercant llocs de

Les roques de L. C.I. (L.s Esc.l.s) podrien
 dir-nos sobretot coses ben interessants....

Els hi diem pel bé de vostès, joves despre-
 vingudes, no es deixin entabanar, ni portar pel
 foc de la juventut, perquè hi ha coses que, la
 veritat, son massa per a poguer-les fer una noia
 que vulgui fruit de bona opinió entre els que
 entefats, com nosaltres, d'aquestes escapades,
 jutgin sobre les apariències, que al cap i a la fi
 és sobre lo únic que es pot jutjar avui dia.

Consti que els hi diem pel seu bé, i per a ma-
 jor tranquil·litat de vostés, estiguin segures que
 per la nostra part ningú en sabrà res ni particu-
 larment.

Acceptin l'avís i meditin-lo...

Dijous vinent es ballarán sardanes al carrer
 de la Junquera en la part mes pròxima a la Plaça.

«La Rosera», «Les veremadores», «La Santa
 Espina», «Bacantament», «Poncellament» i «Pa-
 tria» son les que respectivament es tocarán en la
 vetllada,

El dia 9 del corrent, es ballarà a la nos-
 tra Parroquia posant-li el nom de Agnès.

Li augurem una vida de ministre.

Cançó del «Visca l'amor»

Es mitja tarda. La vellarda
 encara esguarda prats avall.
 De la tristesa de la tarda
 es apacible el xaragall.

I canta el gall.
 I la vellarda encara esguarda.
 Visca l'amor!

Visca l'amor que mai no tardal
 Visca l'amor!

Ara que és nit a la perduda
 vaig per carrers i viaranyes.
 Passa un pagés amb una druda,
 i es un pagés carregat d'anys.

Sense companys
 vaig caminant a la perduda.
 Visca l'amor!

Visca l'amor inconegudal
 Visca l'amor!

El sol es alt que ja estabella
 i dorms encara sola al llit.

Mira que et vesso la ribella
 com una reina sobre el pit.

Faras un crit
 i jo el faré d'heure't poncella.
 Visca l'amor!

Visca l'amor que s'esparpellal
 Visca l'amor!

D'escarafalls i gosadia
 deixo el costum que es mal antic.
 Passen els anys que no ho diries.
 Passen i cauen amb fatic.

En vaga estic
 i seré teu si tu em volies.
 Visca l'amor!

Visca l'amor de tots els dies!
 Visca l'amor!

GUERAU DE LIOST.

DE SOCIETAT

(Al dir de la pentinadora)

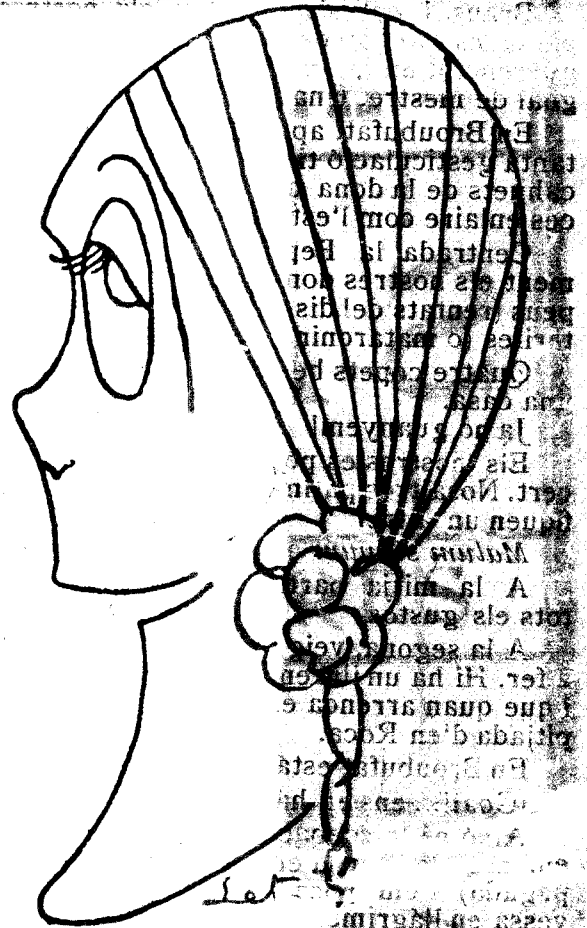
En l'espléndida casa-torre que posseeixen els
 senyors de P.rx.s a Llansà (Côte d'Azur), hi ha-
 gué dies passats una selecta reunió.

Les families de V.nd.ll.s, de S.nv.c.ns, de
 S.rr., i altres, realçaven amb llur presència, l'es-
 clat de la festa.

Hi hagué piano, ball, galetes, vi ranci i joc de
 prendes.

Al dia 9 del corrent, es ballarà a la nos-
 tra Parroquia posant-li el nom de Agnès.
 Li augurem una vida de ministre.

*Camina sempre eixalabrada,
Parla depressa, i riu de grat.
Porta capell, i per mes dades
Li diuen F.n. i es veritat.*

A Sant Pere Pescador ha passat quinze dies la bonica Encarnació C.m.s.

Son moltes les families que van a la platja de Castelló per a remullar el couro.

El nostre «Cantábrico» té cada dia més adeptes, com ho demostra la gran aglomeració de tartanes que sempre hi ha, i que serveixen igualment per parasol, caseta de bany i tenda de «recreyo».

Cap a Italia sortí el nostre amic l'arquitecte Pelai Martinez en artística excursió.

Li desitjem un bon viatge i una felix estada al país de la Bertini.

A Port-Bou es troben veranejant les simpàtiques germanes Pepita i Anita P.ch.

Va i ve cada dia de Barcelona el distingit recader senyor Coronas.

141110

Ha retornat a París la senyora Mercedes Cusi.
Expressions a n'en Poincaré

Cap a Vich ha sortit per quinze dies la gentil bibliotecaria senyoreta Carme Banaís.

S'ha comprat un auto el retocilant Herreu de Castelló (a) p. x. motos.

Li desitjem bona marxa i millor embrague.

LLUIS JAFANER.

ESPORTIVES

(O la cançó del tururut)

Melodrama en dos parts i una mitja part amb música d'en Cruella, que tingué lloc a l'Horja del Institut de primera ensenyança, de la ciutat de Figueres

Saltaren els equips al camp amb ànsies de victòria i projectes de triomf.

En Romans era tot satisfacció i confiança: en Prats, emoció; en Miravittles, festeig; l'Humbert, reservat; i en Walter clos.

Mentrestant els de l'Iluro s'entrenaven a porta, i encolomaven cada xut preparatiu i cada penat-vermut que feien augmentar la frisança del nombros públic que pacient i carpeto-vetònic omplia el camp.

Els equips foren retirats (pero no per això es posaren tranquils)

Gran esperoració.

Braus i entusiastes, fan els nostres belles passades i al cap de poc piloteig, l'Alcántara figuerenc, d'un xut magnífic, fica als de l'Iluro un goal de mestre. Una ovació esclata.

En Broubulat aplaudeix, pica de peus, i amb tanta exultació tira a rodar el cistell dels caçadors de la dona que passava, amb les balances, en alle donant l'estàtua de la Justícia.

Centrada la Pepa, aquesta invadeix ràpidament els horres dominis sàbiament portada pels seus mentars (de l'assapte) dels encoraginats matriarques (o matriarques, com vulguin).

Quatre capers ben donats i ens en fan un com una casa.

Ja he guanyat.

Els que ens posen dolents i tenen mal encert. No... i els altres patam! ens en figuren un...

Malon... que diuen els russos.

A la mitja hora, els comentaris son per a tots els gustos.

A la segona hora clarament que no hi ha res a fer. Hi ha un... que «atiende» per Huesca, i que quan arriba em fa mes por que una trepitjada d'en R...

En Broubulat està groc.

¡Coall!... ens en han fet un altre.

Això es la «...». La meva estilògrfica, empausada «...» (no perque no l'hagi pagada) s'em... a plorar i amb un no res vessa en llàgrimes tota la tinta. La consolo com puc, i acabo escrivent una sentència per a ús... anomenats del nostre equip com a «estrelles» i que a mi em semblen molt inferiors a d'altres... menys alabats i que son mes d'admirar... per exemple, que es mestre en voluntat i valentia, i un dels equipers mes eficacos de la...

Aquí va la decima exclusivament per els tres interfectes...

Si volen ser campions

deixen vos de fer posturas i joguen amb mes coratge.

Tirav els braços endarrera, posar la cara d'atletes,

tot això son grans puntetes que no van de cap manera.

Corre amb estil estrafet i fins caiguent quedar bé

es tot el joc d'en... com d'en... i del «gran»...

KIK-OFF.

Nora... Les ratlles indiquen tres noms que el censor ha taxat i que poden col·locarse al gust del consumidor.

RESULTAT DE VICH, - Vich 0. Unió 6.

¡Hurra pels nostres!

...

A RUTH ROLAND.—No deu fer ho mai. Si vostè li agrada, deixi'l obrar però vostè no s'anticipi.

A ROMEO I JULIETA.—¿Dec seguir estimant-la? pregunta vostè. Sí dona, sí. ¿Podrem casar-nos? segueix preguntant. Es clar que podran casar-se si vostè, com sembla ser, en té un desitg vivíssim. De vostè depén tot, i per a conquistar als seus pares valgui's especialment de ferlo's-hi, comprendre les bones qualitats que d'ell m'esmenta: hò, simpàtic, honrat, i treballador.

Es clar que si son molt joves, els pares de vostè no poden consentir obertament aquestes relacions, i deuen fer com aquell que no ho vol.

Peró deixi pasar algun temps, segueixin estimant-se sempre més, i ja veurà com un dia amb bons medis i sobretot amb la «santa insistència» vindrà el consentiment patern.

Si vostè, com em diu, l'estima de debò, no es cansarà d'insistir; i si no s'en cansa, i els seus pares veuen que sols amb ell pot ser feliça, de cap manera vull jutjar-los tant crudels que s'hi oposin.

Avui dia, les questions d'interessos son una minça barrera que pot enderrocar-se fàcilment. Anim doncs, i estimi'l força, però això sí, li repeteixo, si son massa joves deixin passar un temps mes o menys llarc segons l'edat que tinguin, perqué quan vostè insisteixi amb els seus pares, aquets comprenguin que vostè ja es prou crescuda i té prou experiència per a volguer lo que mes li convé.

A MAX.—Veritablement vostè m'intriga.

I en quant a lo que em pregunta, ella, millor que jo, podrà dir-li, si vol ser sincera. I si no li vol dir, malffis i vigili.

LA PROFESSORA MARY.

CORRESPONDENCIA

B. HOME B.—Sou un brut.

BRUSILOFF.—¿Deu ens dongui gent que ens entengui, Xòquila, i per molts anys. que d'are endavant ja pot considerar-se dels nostres,

PIK I POK.—Anirà un xic retallat.

SERAPI PÍ.—Ho publiquem.

Q. Q. Q.—No pot ser.

SOLUCIÓ A L'ENDEVINALLA:

Un paraigua espatllat.

(Lo de blanc és per despistar).

Dirigir tota la correspondencia al Sr. Director de

L'AGAPITU

CIUTAT.

J. ARRA, Carrer de...

Extens assortit en

BARRETS DE PALLA

Des de 4 pessetes

Corbates de Gran Novetat en
TRICOT-FULAR I CRESPO

GORRES : : : : CAMISES
PARAIGUES : : BISUTERIA

PARAROLS := FIGUERES

Monturiol, 9

CAFÉ - BAR

EMPORIUM

DE

N. ROGET

Les millors hores de placidesa

Gran «Terrassa» d'Istiu

Aixiu de les bones begudes

SÁNCHEZ

L'INTERPRET FIDEL
DE LA MODA

FORN BAIX, 8

FIGUERES